

[P. Mortensen.]

invaliditet, selv om Mandens Død ikke skyldes Krigslidelsen. Det er betydelige Forbedringer, der herved gennemføres, og som sikkert vil medføre Tilfredshed og Glæde hos mange Enker i Sønderjylland.

Krigsinvalidernes Ønske om, at det ene Medlem af Invalideraadet skal være en sønderjysk Læge, der har deltaget i Krigen, burde, hvis det var muligt, imødekommes. Det er jo saaledes, at de lægemæssige Afgørelser, der træffes, i høj Grad er udsat for Kritik fra Krigsinvalidernes Side, og det vil sikkert virke beroligende, hvis en sønderjysk Læge er Medlem af Raadet. Det er jo saaledes, at man har stor Tillid til de sønderjyske Læger, der har deltaget i Krigen, og derfor vilde det være af Betydning, mener jeg, om dette Ønske kunde blive efterkommet. Jeg indrømmer, at der kan være en Række Vanskeligheder, Spørgsmaal, som man ikke er klar over, og derfor tror jeg, at man bl. a. af den Grund skal underkaste Lovforslaget en forhaabentlig kort Udvalgsbehandling.

Bestemmelsen i § 5 i det foreliggende Lovforslag giver Adgang for Krigsinvaliderne til personlig at give Møde for Nævnet eller Raadet, naar deres Sag er til Behandling der. Netop denne Bestemmelse vil vække Tilfredshed hos Invaliderne. Det er en Beroligelse for dem, hvis de kan være til Stede, hvor deres Sager afgøres, og at de selv kan tale deres Sag for Raadet i visse Tilfælde.

Hele Forslaget medfører en Merudgift for Staten af maaske omkring 160 000 Kr., og jeg vil haabe, at dette Forslag, naar det gennemføres, vil medføre, at der skabes mere Ro om disse Forhold blandt de sønderjyske Krigsinvalider. Det er ikke min Tro, at vi ved dette Lovforslags Gennemførelse vil skabe fuld Tilfredshed, det er, som jeg allerede har nævnt, slet ikke muligt, men jeg vil i alt Fald slutte med at sige den højtærede Socialminister og Regering Tak, fordi den har villet fremsætte dette Lovforslag, endda saa kort Tid efter, at man har gennemført en Række Forbedringer. Jeg skal tilsige mit Partis Støtte til en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget.

Chr. Ernst Christensen: Ved Lov Nr. 119 af 4. April 1932 blev der gennemført en Række Ændringer til den sønderjyske Krigsinvalidelov af 1924, en Række Forbedringer af Loven, som man fra alle Sider var enig om. Disse Ændringer medførte en Udvidelse af Sygehjælpen og indeholdt end-

videre dels Bestemmelsen om, at Efterundersøgelserne skulde standse ved det fyldte 55de Aar, eller naar Erhvervsindskrænkningen var ansat til 40 pCt. eller derover, dels en Forøgelse af Invalide-nævnets og Invalideraadets Medlemstal og desforuden adskillige andre Forbedringer, som blev modtaget med Tilfredshed af de sønderjyske Krigsinvalider. Fra Foreningen af Krigsinvalider dannede der dog siden Gennemførelsen af den nævnte Lov gjort et Arbejde for at gennemføre Forbedringer paa andre Punkter i Krigsinvalideloven, og ved et Møde afholdt i December 1933 her paa Rigsdagen mellem Foreningen af Krigsinvalider og sønderjyske Rigsdagsmænd blev saadanne Ændringer drøftet og nærmere formuleret. Det vigtigste Spørgsmaal dengang var Enkeforsørgelse, som man ønskede forbedret — den var ikke blevet forbedret ved den sidste Lov.

Det foreliggende Lovforslag er Ministeriets Stilling til Sagen, kan jeg forstaa, og jeg er overbevist om, at den Velvilje, der er vist de sønderjyske Krigsinvalider og deres efterladte under Behandlingen af de i 1924 og 1932 gennemførte Love, ogsaa vil blive dette Lovforslag til Del. Det er et Spørgsmaal, som altid vil være vanskeligt at afgøre, om en Forbedring af deres Kaar, som har lidt under Krigen, skal komme Krigsinvaliderne eller deres efterladte til gode. I det foreliggende Lovforslag kommer Forbedringerne hovedsagelig de efterladte til gode, i 1932 var det derimod særlig Krigsinvalidernes Forhold, der blev forbedret.

Lovforslaget er ledsaget af udtømmende Oplysninger, og jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Gennemgang af de enkelte Paragraffer eller paa tilgrænsende Spørgsmaal, der kan blive aktuelle i Forbindelse med dette Lovforslag. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i hans Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse om, at disse Spørgsmaal bedst kan drøftes i det kommende Udvalg. Jeg har ogsaa megen Sympati for det Spørgsmaal, der blev fremdraget ved Mødet her i Rigsdagen om, at en sønderjysk Læge, der har deltaget i Krigen, skal være Medlem af Nævnet. Jeg skal blot tillade mig at pege paa de Konsekvenser, som det nye Princip, der er nedlagt i § 1, Punkt 3, og § 4, Stk. 3, hvor Forsørgelsen mister sin direkte Aarsagssammenhæng med Krigen, kan medføre. En Soldaterhustru kan blive Krigsenke med Pension efter § 1, Punkt 3, 20—30 Aar efter Krigen, selv om Manden, der er Krigsinvalid, dør af en Krigen uvedkommende